

Publicerad 2012-05-03 13:55 av lodjuret/seglare

Om du äter kakan och även de smulor som ramlat ner över dig medan du ätit den, kom då ihåg att du egentligen tänkt spara den som du ofta tänkt spara de flaskors innehåll du gång efter annan druckit, till en annan och möjligt mer välsignad dag.

Både och?

Jag är slav under behovet att vara just
den jag är. Det är en njutning utan slut.
Även när jag anländer till det där stället
där alla själar samlas, lär vara trångt där
redan nu tror jag, kommer jag att vara

mig själv nog. Men även fast jag som så
många andra människor väntat på att bli
avslöjad som en bluff kommer just denna
förväntade önskan inte att slå in ens på
denna plats som säkert ändå bara är en

sorts mellanlandning mellan nu och då.
Försök dig inte på att förstå mig, om inte
ens jag gör det, hur skall då någon annan
vara som kapabel att göra det? Förstå gärna
ett och annat här i livet, blott icke poeten i sig.

(Bildens?

Som ett knappt urskiljbart minne ur en dröm.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten